

بررسی نقش تنظیم التزام راهبردی به عنوان یک راهبرد ارتقای خود در حافظه فعال^۱ Investigation of the role of strategic engagement regulation as a self-enhancement strategy in working memory

Simin Zeqeibi Ghannad

Ph.D. student of educational psychology, Shahid Chamran University of Ahvaz, Iran
siminghannad1366@gmail.com

Siroos Alipour (Corresponding author)

siroosalipour1334@gmail.com
Associate Prof., Department of educational psychology,
Shahid Chamran University of Ahvaz, Iran

Manizheh Shahni Yeilagh

Assistant Prof., Department of educational psychology,
Shahid Chamran University of Ahvaz, Iran

Alireza Haji Yakhchali

Assistant Prof., Department of educational psychology,
Shahid Chamran University of Ahvaz, Iran

Abstract

Aim: The present study addresses the role of strategic engagement regulation as an active promotion strategy in active memory. **Method:** In order to investigate the present research, 434 female students of Shahid Chamran University of Ahvaz were selected by multiplestage random sampling method. Then, they completed Strategic Engagement Regulation Scale, Stress Anxiety Depression Scale, The short-form of the state scale of the Spielberger State-Trait Anxiety Inventory and The Working Memory Questionnaire. Then, the collected data from this sample were analyzed using SPSS and AMOS softwares. **Results:** The findings of this study showed that the model has good fit and its direct and indirect paths are significant. **Conclusion:** The ability to maintain self-esteem resists people's against factors that make them anxious and depressed. This strategy training and enhancing people's self-esteem and consequently, improving anxiety and depression helps to maintain working memory capacity.

Keywords: strategic engagement regulation, anxiety, depression, working memory

سیمین زغبی قناد

دانشجوی دکتری روانشناسی تربیتی دانشگاه شهید چمران اهواز، ایران
siminghannad1366@gmail.com

سیروس عالیپور (نویسنده مسئول)

دانشیار گروه روانشناسی تربیتی دانشگاه شهید چمران اهواز، ایران

منیجه شهری بیلاق

استاد گروه روانشناسی تربیتی دانشگاه شهید چمران اهواز، ایران

علیرضا حاجی یخچالی

استادیار گروه روانشناسی تربیتی دانشگاه شهید چمران اهواز، ایران

چکیده

هدف: پژوهش حاضر به نقش تنظیم التزام راهبردی به عنوان یک راهبرد ارتقای خود در حافظه فعال می‌پردازد. **روش:** به منظور بررسی مدل پژوهش حاضر ۴۳۴ نفر از دانشجویان دختر دانشگاه شهید چمران اهواز به شیوه نمونه‌گیری تصادفی مرحله‌ای انتخاب شدند. سپس، مقیاس تنظیم التزام راهبردی، مقیاس افسردگی اضطراب استرس، نسخه کوتاه مقیاس حالتی پرسنامه اضطراب حالتی-خصوصی اسپلیبرگر و پرسنامه حافظه فعال را تکمیل نمودند. سپس، داده‌های گردآوری شده از نمونه با استفاده از نرم‌افزارهای SPSS و AMOS تحلیل شدند. **یافته-** **ها:** یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد که مدل از برآشش خوبی برخوردار است و مسیرهای مستقیم و غیرمستقیم آن معنی دار هستند. **نتیجه گیری:** توانایی حفظ عزت نفس، افراد را در برابر عواملی که آن‌ها را دچار اضطراب و افسردگی کند، مقاوم می‌کند. آموزش این راهبرد و تقویت عزت نفس افراد و در نتیجه، بهبود اضطراب و افسردگی به حفظ ظرفیت حافظه فعال کمک می‌کند.

کلید واژه‌ها: تنظیم التزام راهبردی، حافظه فعال، اضطراب، افسردگی

مقدمه

عزت نفس و ارتقای خود^۱ لحظه به لحظه در تجارب آگاهانه افراد حضور داشته و تاثیرات عمیقی بر شناخت اجتماعی می‌گذارند (لیتر، ۲۰۱۴). بزرگ‌ترین مشکل افراد دارای عزت نفس پایین این است که در ارتباط با تصمیم‌های هر روزه و مهم زندگی در حیطه‌های تحصیلی، شغل و غیره به شدت از محیط اثر می‌پذیرند (نواکوو، اوکچی و نوک، ۲۰۱۵). بر اساس پژوهش‌های لیتر (۲۰۱۴)، عاملی که با مکانیزم‌های ارتقای خود رابطه دارد الترام^۲ است. الترام به میزانی که عزت نفس به بازخورد در یک حیطه خاص پیوند بخورد گفته می‌شود (کراکر، لاتان، کوپر و بوورت، ۲۰۰۳). وقتی عزت نفس با یک حیطه تحصیلی پیوند بخورد، در پاسخ به بازخورد احساس خودارزشمندی و بهزیستی اثر می‌گذارد. برای مثال، وقتی عزت نفس با حیطه تحصیلی پیوند بخورد، در پاسخ به بازخورد تحصیلی مثبت و منفی، به ترتیب افزایش و کاهش می‌یابد (کراکر، کارپینسکی، کوین و چاس، ۲۰۰۳). در نتیجه، پیوند عزت نفس در حیطه‌هایی که بازخورد مکرراً منفی است اثرات آسیب‌زاibi بر خودارزشمندی دارد (لاتان و کراکر، ۲۰۰۵). در فرایندی که لیتر (۲۰۱۴) آن را تنظیم الترام راهبردی^۳ نامیده، افراد برای حفظ عزت نفس و ارتقای خود، الترام را به دنبال دریافت بازخورد مثبت افزایش داده و برای پیش‌گیری از اثرات بازخورد منفی کاهش می‌دهند. بر اساس این مفهوم، افراد تصویر خود را از طریق تنظیم بازخورد به عنوان فشارسنج عزت نفس ارتقا می‌دهند. تنظیم الترام راهبردی شکلی از خودتنظیمی است، چون شامل "اعمال کنترل بر خود به وسیله خود" می‌شود (موروان و بامیستر، ۲۰۰۰). تنظیم الترام راهبردی از بازیابی شکست‌های گذشته پیش‌گیری می‌کند و بازیابی موقوفت‌های گذشته را تسهیل می‌نماید. از این رو، در نتیجه‌ی تنظیم الترام راهبردی، سبک اسنادی خوشینانه‌ای تشکیل می‌شود که منجر به کاهش افکار منفی و افسردگی خواهد شد (لیتر، ۲۰۱۴). این که تنظیم الترام راهبردی، سوگیری‌های حافظه و توجه را در جهت اطلاعات مثبت تر بر می‌گرداند، پیامدهایی برای اضطراب هم دارد، از این رو که اضطراب با سوگیری‌های پردازشی در جهت اطلاعات تهدید‌کننده و منفی که ممکن است ابتدا در جریان پردازش اطلاعات ظاهر شوند (لیتر، ۲۰۱۴)، رابطه دارد. بنابراین، به میزانی که تنظیم الترام راهبردی توجه به اطلاعات منفی و تهدید‌کننده را کاهش دهد، باید با کاهش اضطراب ارتباط داشته باشد (لیتر، ۲۰۱۴). اضطراب احساس ترس یا نگرانی را شامل می‌شود که با تاثیراتی در بدن از جمله، تنگی نفس، تپش قلب، عرق، سردرد، بی‌قراری و گرایش به سرگردانی در محیط اطراف همراه است (تورکاپار، ۲۰۰۴). افسردگی نیز به وضعیتی اطلاق می‌شود که برجسته‌ترین نشانه آن خلق شدیداً پایین و کاهش قابل تشخیص در تجربه لذت است. این اختلال ترکیبی از احساس نگرانی، تنها، خشم، بی‌ارزشی، نامیدی، و تقصیر به همراه نشانه‌های جسمانی است (شارپ و والپسکی، ۲۰۰۲). برخی پژوهش‌ها (سویسلو و اورث، ۲۰۱۳؛ لانگورث، دیکینز، روز و گریسی، ۲۰۱۶) و مدل‌های روان‌شناسی (مدل آسیب‌پذیری^۴ و مدل شناختی-رفتاری عزت نفس پایین فنل^۵، ۱۹۹۷) به بررسی نقش عزت نفس بر اضطراب و افسردگی پرداخته‌اند. یافته‌های این پژوهش‌ها نشان می‌دهد که کاهش عزت نفس را می‌توان یکی از عوامل اضطراب و افسردگی به شمار آورد.

غالب مطالعات آزمایشگاهی در گذشته دریافته‌اند که القای خلق منجر به تغییراتی در عملکرد تکالیف شناختی می‌شود (گری، الیمان، گرین، راجرز و فینچ، ۱۹۹۷). برای مثال، خلق منفی (از جمله اضطراب و افسردگی) عملکرد در حافظه فعال را مشکل می‌کند (اسپایس، هس و هیومیچ، ۱۹۹۶). حافظه فعال، سیستمی با ظرفیت محدود است که متمن کز ساختن توجه و فعال‌سازی موقتی

¹. self-enhancement

². engagement

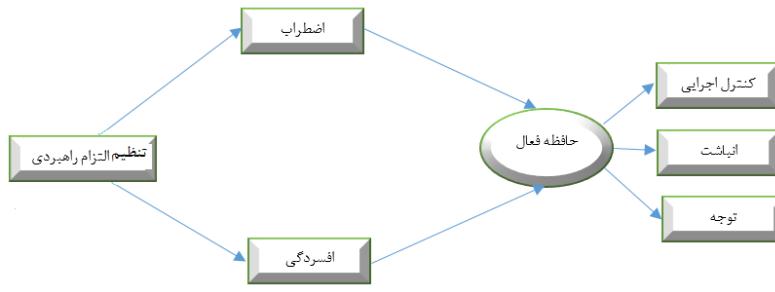
³. strategic engagement regulation

⁴. The vulnerability model

⁵. Fennell

بازنمایی هایی را که محتوای آگاهی را تشکیل می دهند، منعکس می سازد (بوردبی - ایپکوویچ، جاناکسک، نیمت و و گوندا، ۲۰۱۴). به نظر می رسد که خلق منفی به علت افزایش افکار مزاحم و نگرانی هایی که انجام هر تکلیفی را با مشکل مواجه می سازند، بر حافظه فعال اثرگذار است (کنسینگر و کورکین، ۲۰۰۳). بنا به نظریه تداخل شناختی^۱ اضطراب ارزیابی از طریق افزایش استفاده از خودگویی های منفی خارج از تکلیف، به عملکرد شناختی صدمه می زند (باستون، استزل و فیاج، ۲۰۱۲). در واقع، سطوح بالای اضطراب با فعال سازی در دو ناحیه مغزی مرتبط با توجه هدف گرا همراه است که به عملکرد حافظه فعال ضعیف تر منجر می شوند (پترز، ۲۰۱۵).

بررسی پژوهش های موجود نشان می دهد که تنظیم التزام راهبردی با اضطراب، افسردگی و حافظه فعال می تواند در رابطه باشد. برای مثال، مطالعه هریس، هریس و میلس (۲۰۱۷)، نشان داده است که تأیید خود به بهبود عملکرد تکالیف مرتبط با کارکردهای اجرایی (از جمله حافظه فعال) کمک می کند. همچنین، مطالعه لیتر (۲۰۱۴) اثرات تنظیم التزام راهبردی بر عزت نفس، اضطراب و عملکرد را آزموده است. نتایج پژوهش وی نشان می دهد که تنظیم التزام راهبردی با عزت نفس، رابطه مثبت و با اضطراب رابطه منفی دارد. سویسلو و اورث (۲۰۱۳) در یک فراتحلیل از مطالعات طولی دریافته اند که عزت نفس پایین، پیش بینی از اضطراب و افسردگی می باشد. در ضمن، لانگورث، دیکینز، روز و گریسی (۲۰۱۶)، پژوهشی با هدف شناسایی تأثیر عزت نفس به عنوان سازه ای چند بعدی در اضطراب و افسردگی بزرگسالان آسیب خورده مغزی صورت دادند. یافته های آنان نشان می دهد که خودارزشمندی^۲ و خودکارامدی^۳ در تبیین اضطراب و خود ملاحظه گری^۴ در تبیین افسردگی نقش موثری دارند. موران (۲۰۱۶) در فراتحلیلی از ۱۷۷ مطالعه، به ارزیابی شواهد موجود در زمینه ارتباط اثرات ناشی از اضطراب بر ظرفیت حافظه فعال پرداخت. یافته های وی نشان می دهد که اضطراب با عملکرد ضعیف در طیف وسیعی از تکالیف حافظه فعال رابطه دارد. پترز (۲۰۱۵) با پژوهش روی ۴۵ دانشجوی دانشگاه کالیفرنیای غربی نشان داده است که اضطراب و شخصیت نقش مهمی در عملکرد حافظه فعال ایفا می کند. در مطالعه حاضر، بنابر پژوهش هایی که به روابط تنظیم التزام راهبردی، اضطراب و افسردگی و حافظه فعال پرداختند، مدلی ارائه شده است که در شکل ۱ قابل مشاهده است.

شکل ۱. مدل پیشنهادی پژوهش حاضر

روش

طرح پژوهش حاضر از نوع توصیفی / همبستگی می باشد (بشنیده، ۱۳۹۳). جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه دانشجویان دختر کارشناسی دانشگاه شهید چمران اهواز بودند. تنها ملاک ورود به پژوهش حاضر، عدم استفاده دانشجویان از داروهای افزایش حافظه برای مثال، ریتالین در نظر گرفته شد. در مرحله فرضیه آزمایی از نمونه گیری به شیوه تصادفی مرحله ای استفاده شد. در ارتباط با حجم

¹. cognitive interference theory

². self-worth

³. self- efficacy

⁴. self-regard

نمونه مورد نیاز، یک قاعده سرانگشتی، انتخاب ۱۰ آزمودنی به ازای هر پارامتر در مدل پیشنهاد می‌شود (بیشیده، ۱۳۹۳). در مجموع، در مدل پژوهش حاضر، ۴ پارامتر باید اندازه‌گیری شود. بنابراین، حداقل حجم نمونه قابل قبول برای آن $= 40 = 4 \times 10$ نفر باید باشد. در پژوهش حاضر تعداد کلی ۴۳۴ نفر به منظور آزمون مدل حاضر نمونه‌گیری شدند. در مرحله اول نمونه‌گیری، ۵ دانشکده (روانشناسی و علوم تربیتی، فنی و مهندسی، ادبیات و علوم انسانی، علوم پایه و علوم اجتماعی) از میان ۱۲ دانشکده دانشگاه شهید چمران اهواز به شیوه تصادفی انتخاب شدند. سپس، از بین دانشجویان ۲۳ رشته‌ی مختلف، ۴۰۰ نفر بر اساس تعداد رشته‌ها و نسبت جمعیتی دانشجویان دختر در هر دانشکده (۷ درصد فنی و مهندسی، ۲۰ درصد روانشناسی و علوم تربیتی، ۴۱/۵۰ درصد علوم اجتماعی، ۱۸/۴۳ درصد علوم پایه و ۲۳ درصد ادبیات و علوم انسانی)، انتخاب شدند. بیشینه، میانگین و انحراف معیار سنی این گروه از دانشجویان به ترتیب، ۲۱/۴۷، ۱۸، ۴۷ و ۲/۸۹ بود.

ابزار

مقیاس تنظیم التزام راهبردی^۱: این مقیاس توسط لیتر (۲۰۱۴) به منظور سنجش گرایشات افراد به التزام و عدم التزام راهبردی ساخته شده است. این مقیاس دارای ۷ ماده در دو بعد التزام راهبردی (۳ ماده، برای مثال، هر اتفاق خوبی برای من می‌افتد، راهی پیدا می‌کنم تا احساس خوبی در مورد خودم داشته باشم) و عدم التزام راهبردی (۴ ماده، برای مثال، می‌توانم با هر موقعیتی طوری سازگار شوم که عزت نفسم حفظ شود) می‌باشد. نمره گذاری این مقیاس به این صورت است که شرکت کنندگان، پاسخ خود به هر ماده را روی یک مقیاس ۷ نقطه‌ای از ۱ (کاملاً مخالف) تا ۷ (کاملاً موافق) مشخص می‌کنند. سپس، برای کسب نمره کلی تنظیم التزام راهبردی، ماده‌های عدم التزام راهبردی معکوس شده و سپس، مجموع نمرات دو بعد آن جمع می‌گردد. لیتر (۱)، ضرایب آلفای کرونباخ برای گرایش به التزام راهبردی و گرایش به عدم التزام راهبردی را به ترتیب، ۰/۸۶ و ۰/۹۰ به دست آورده است. نتایج تحلیل عامل تأییدی در پژوهش لیتر (۱) نشان می‌دهد که این مقیاس از ساختار دو عاملی مناسبی برخوردار می‌باشد: RMSEA = ۰/۰۶، CFI = ۰/۹۷ و TLI = ۰/۹۶. همچنین، تمام ماده‌ها بار عاملی مناسب و بالایی بر عوامل مربوط به خود باقی گذاشتند. در پژوهش حاضر، این مقیاس ترجمه شده و ویژگی‌های روانسنجی آن با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ و روش تحلیل عامل تأییدی بررسی شد. پایایی آن به روش محاسبه ضریب آلفای کرونباخ به میزان ۰/۸۲ تأیید شد. نتایج تحلیل عامل تأییدی نیز بارهای عاملی مناسب برای تمام ماده‌های مقیاس به دست داد (بالای ۰/۳۰).

نسخه کوتاه مقیاس حالتی پرسشنامه اضطراب حالتی- خصلتی اسپیلبرگ^۲: توسط مارتیو و بکر (۱۹۹۲) در قالب یک مقیاس شش ماده‌ای (برای مثال، من نگران هستم) تدوین شده است. نمره گذاری این مقیاس بر روی یک طیف پنج درجه‌ای لیکرت از ۱ برای اصلاً تا ۴ برای خیلی زیاد صورت می‌گیرد. پژوهش مارتیو و بکر (۱۹۹۲)، نشان می‌دهد که این مقیاس از پایایی مناسبی برخوردار است ($\alpha = 0/77$). آن‌ها روایی مقیاس را از طریق بررسی همبستگی فرم ۶ ماده‌ای با ۱۴ ماده‌ای باقی مانده ($\alpha = 0/90$) و فرم ۲۰ ماده‌ای کلی ($\alpha = 0/96$) بررسی و تأیید کردند. در پژوهش حاضر، پس از ترجمه‌ی این مقیاس، پایایی و روایی آن به روش‌های آلفای کرونباخ و تحلیل عامل تأییدی سنجش شد. در پژوهش حاضر، پایایی آن به روش محاسبه ضریب آلفای کرونباخ به میزان ۰/۷۶ و بارهای عاملی مناسب برای تمام ماده‌ها در تحلیل عامل تأییدی (بالای ۰/۳۰)، مورد تأیید قرار گرفتند.

¹. Strategic Engagement Regulation Scale (SERS)

². The short-form of the state scale of the Spielberger State-Trait Anxiety Inventory

مقیاس افسردگی اضطراب استرس^۱: لوی باند و لوی باند (۱۹۹۵)، به نقل از صاحبی، اصغری و سادات سالاری، (۱۳۸۴)، دارای ۲۱ ماده و سه خرده مقیاس افسردگی اضطراب و استرس، هر کدام شامل ۷ ماده می باشد. در پژوهش حاضر، از دو خرده مقیاس اضطراب (برای مثال، متوجه شده ام دهانم خشک می شود) و افسردگی (برای مثال، احساس دلمردگی و دلشکستگی دارم) این مقیاس استفاده می شود. در این مقیاس، از آزمودنی ها خواسته می شود تا با استفاده از یک مقیاس شدت/فراوانی ۴ نقطه ای، به درجه بندی میزانی که هر حالت را در هفته گذشته تجربه کرده اند، پیردازند. نمره های هریک از خرده مقیاس ها از جمع نمره های مواد مربوط به دست می آیند. برای ارزیابی ویژگی های روانسنجی این مقیاس، لوی باند و لوی باند، آن را در یک نمونه بزرگ غیربالینی اجرا کردند (n=۲۹۱۴) و نشان دادند که پایایی این مقیاس که با استفاده از آلفای کرونباخ محاسبه شد، برای هر سه خرده مقیاس قابل قبول است (برای افسردگی ۰/۸۴). لوی باند و لوی باند (۱۹۹۵)، به نقل از صاحبی و همکاران، (۱۳۸۴) تحلیل مؤلفه های اصلی را در یک نمونه با ۷۱۷ نفر از دانشجویان اجرا کردند و نشان دادند که سه عامل نسبت بالایی از واریانس را تبیین می کنند. بعد از آن، با استفاده از روش تحلیل عامل تأییدی برتری ساختار سه عاملی بر ساختار دو عاملی افسردگی / اضطراب و استرس نشان داده شد. صاحبی و همکاران (۲۲) به اعتباریابی این مقیاس در ۱۰۷۰ نفر از مردان و زنان جمعیت ایرانی پرداختند. ضرایب آلفای کرونباخ برای افسردگی ۰/۷۷ دست آمد. پایایی این مقیاس به روش همسانی درونی و اعتبار آن با استفاده از روش تحلیل عاملی و اعتبار ملاک با اجرای همزمان آزمون های افسردگی بک و اضطراب زانک بررسی شد. در کل، ضرایب قابلیت اعتماد و اعتبار به دست آمده بسیار رضایت بخش و معنادار بود (خرده مقیاس افسردگی با پرسشنامه افسردگی بک، ۰/۷۰). در پژوهش حاضر نیز، پایایی این خرده مقیاس با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ و روابی آن با استفاده از روش تحلیل عامل تأییدی بررسی شد. ضریب آلفای کرونباخ برای خرده مقیاس افسردگی ۰/۸۰ و بارهای عاملی آن در تحلیل عامل تأییدی همگی به میزان کافی (بالای ۰/۳۰) نشان داده شدند.

پرسشنامه حافظه فعال^۲: توسط والات-آزووی، پرادات-هیل و آزووی (۲۰۱۲) به عنوان مقیاسی برای سنجش مشکلات زندگی روزمره مرتبط با آسیب های حافظه فعال در بیماران آسیب مغزی طراحی شده است. این پرسشنامه دارای ۳۰ ماده می باشد. نمره گذاری این پرسشنامه با استفاده از طیف ۵ نقطه ای لیکرت از ۰ (اصلاً) تا ۴ (به شدت) صورت می گیرد. والات ازووی و همکاران (۲۰۱۲)، به منظور اعتباریابی این پرسشنامه در بین افراد نرمال، آن را روی ۳۱۳ نفر از شرکت کنندگان سالم اجرا کردند. نتایج نشان داد که پرسشنامه از همسانی درونی قابل قبولی برخوردار است (۰/۸۹). همچنین، سازندگان پرسشنامه روای آن را به روش اعتبار ملاکی همزمان با پرسشنامه شکست شناختی^۳ و مقیاس رفتار توجیهی^۴، آزمون کردند و به ترتیب، ضرایب همبستگی اسپیرمن رو^۵ و ۰/۹۰ را به دست آوردند. نتایج تحلیل عامل تأییدی نیز بارهای عاملی مناسب برای تمام ماده های مقیاس به جز شش ماده^۶، ۳، ۴، ۵، ۰/۸۱ را به دست داد (بالای ۰/۳۰).

یافته ها

یافته های توصیفی که شامل میانگین، انحراف معیار، کشیدگی و چولگی متغیرهای پژوهش حاضر است در جدول ۱ و ماتریس همبستگی متغیرهای پژوهش در جدول ۲ گزارش شده اند. یافته های جدول ۱ شامل مقادیر کشیدگی و چولگی نشان می دهد که متغیرهای پژوهش از لحاظ توزیع فراوانی نرمال هستند (مقادیر عددی متغیرها کمتر از ۲ و بالاتر از ۲ نمی باشد). همچنین، پیش -

¹. Stress Anxiety Depression Scale

². Beck Depression Inventory

³. The Working Memory Questionnaire

⁴. Cognitive Failure Questionnaire

⁵. Rating Scale of Attentional Behaviour

⁶. Spearman's Rho

فرض‌های دیگر انجام تحلیل مسیر از جمله آماره تحمل (نرديک ۱) و شاخص وی‌ای اف (VIF) (بالاتر از ۱) در محدوده مناسب آن قرار دارند.

جدول ۱- ميانگين، انحراف معيار، كشيدگي و چولگي متغيرهای پژوهش

شاخص‌های توصیفی	ميانگين	انحراف معiar	كشيدگي	چولگي
تنظيم الترام راهبردي	۳۴/۶۷	۸/۰۲	-۰/۷۰	۰/۲۴
اضطراب	۱۲/۲۲	۳/۱۷	۰/۰۲	-۰/۴۳
افسردگي	۱۱/۰۹	۳/۱۴	۰/۸۲	۰/۹۱
حافظه فعال	۸۲/۲۶	۱۶/۱۵	-۰/۲۲	۱/۲۳

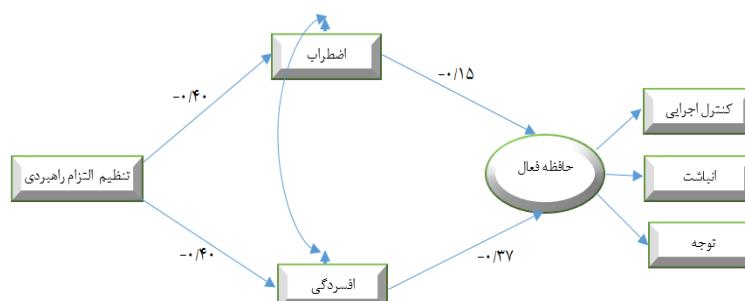
جدول ۲. ماتريس ضرایب همبستگی متغيرهای پژوهش

VIF	۱	۲	۳	۴	آماره تحمل	متغيرهای پژوهش
-	-	-	-	-	-	۱. تنظيم الترام راهبردي
۱/۲۹	۰/۷۸	-	-	-	۰/۰۴۱	۲. اضطراب
۱/۳۵	۰/۷۴	-	۰/۰۴۴	۰/۰۴۰	۰/۰۴۰	۳. افسردگي
۱/۳۴	۰/۷۵	-	۰/۰۴۱	۰/۰۲۹	۰/۰۲۰	۴. حافظه فعال

$$.001^{\circ}P <$$

همان‌طور که جدول ۱ نشان می‌دهد، ميانگين و انحراف معيار متغيرها در تنظيم الترام راهبردي ۳۴/۶۷ و ۸/۰۲، اضطراب ۱۲/۲۲ و ۳/۱۷، افسردگي ۱۱/۰۹ و ۳/۱۴ و حافظه فعال، ۸۲/۲۶ و ۱۶/۱۵ می‌باشد. تحليل‌های همبستگی در جدول ۲، روابط دو متغيری بین متغيرهای اصلی پژوهش را نشان می‌دهد. همانگونه که ملاحظه می‌شود، تمام روابط بین این متغيرها در سطح $P < 0.01$ معنی‌دار می‌باشد.

همچنین، مدل يابی معادلات ساختاري با استفاده از نرم افوار AMOS (ويراست ۲۱) انجام شد. سپس، به منظور ارزیابی مدل پیشنهادی، ترکیبی از شاخص‌های برازنده‌گی محاسبه شدند. با توجه به محتويات جدول ۳ شاخص‌های برازنده‌گی تحلیل مدل پیشنهادی مناسب نبودند؛ بنابراین، به منظور ارتقای برازش مدل از یک اصلاح جزئی با اتصال دو خطای متغيرهای اضطراب و افسردگی که به لحاظ مفهومی شياحت داشته با هدف کسر واريانس‌های مشترک دو خط استفاده شد. در نهايت، مقادير شاخص‌های برازنده‌گی برای χ^2 / df , GFI، AGFI، CFI و RMSEA به ترتیب 0.99 , 0.99 , 0.99 , 0.99 و 0.00 محاسبه شدند که همگی اين شاخص‌ها نشان دهنده برازش عالي مدل اصلاح شده می‌باشند. نمودار ۲ مدل برازش شده را پس از اعمال اصلاح نشان می‌دهد. ضرایب روی مسیرهای مدل استاندارد شده هستند.

شکل ۲. مدل برازش شده پژوهش حاضر

مسیرهای مستقیم پژوهش حاضر مدل پیشنهادی در جدول ۴ گزارش شده‌اند. مندرجات جدول ۴ نشان می‌دهد که تمام مسیرهای مستقیم معنی دار هستند.

جدول ۳. شاخص‌های برازنده‌گی مدل‌های پیشنهادی و اصلاح شده

RMSEA	IFI	CFI	AGFI	GFI	χ^2/df	df	شاخص برازنده‌گی
.۰/۱۳	.۰/۹۳	.۰/۹۳	.۰/۸۷	.۰/۹۵	۸/۷۷	۸	مدل پیشنهادی
.۰/۰۶	.۰/۹۹	.۰/۹۹	.۰/۹۶	.۰/۹۹	۲/۶۴	۷	مدل اصلاح شده

جدول ۴. ضرایب استاندارد مسیرها در مدل پیشنهادی

مسیرها	مدل اصلاح شده		مدل پیشنهادی		مدل اصلاح شده
	P	β	P	β	
تنظیم التزام راهبردی به اضطراب	.۰/۰۰۰	-.۰/۴۰	.۰/۰۰۰	-.۰/۴۰	
تنظیم التزام راهبردی به افسردگی	.۰/۰۰۰	-.۰/۴۰	.۰/۰۰۰	-.۰/۴۰	
اضطراب به حافظه فعال	.۰/۰۰۴	-.۰/۱۵	.۰/۰۰۴	-.۰/۱۴	
افسردگی به حافظه فعال	.۰/۰۰۰	.۰/۳۷	.۰/۰۰۰	.۰/۳۸	

همچنین، جدول ۵ نتایج تحلیل مسیرهای غیرمستقیم مدل پیشنهادی را نشان می‌دهد. مطابق مندرجات جدول ۵ صفر در فاصله اطمینان هر دو مسیر غیرمستقیم قرار نمی‌گیرد، از این رو هر دو مسیر غیرمستقیم معنی دار هستند.

جدول ۵. روابط غیرمستقیم متغیرهای پژوهش

متغیر	داده	بوت	سوگیری	انحراف معیار	سطح اطمینان ۹۵ درصد	حد بالا	حد پایین
رابطه تنظیم التزام راهبردی با حافظه فعال با میانجیگری اضطراب	.۰/۱۱	.۰/۱۱	.۰/۰۰	.۰/۰۵	.۰/۰۲	.۰/۲۱	
رابطه تنظیم التزام راهبردی با حافظه فعال با میانجیگری افسردگی	.۰/۲۸	.۰/۲۸	.۰/۰۰	.۰/۰۶	.۰/۱۷	.۰/۴۰	

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر با هدف بررسی نقش تنظیم التزام راهبردی در حافظه فعال با میانجیگری اضطراب و افسردگی انجام شد. بر این اساس، مدلی از روابط بین متغیرهای پژوهش، طراحی شد. نتایج تحلیل مدل با استفاده از تحلیل مسیر برازش مدل پیشنهادی با داده‌های گردآوری شده از نمونه را تأیید کرد و نشان داد که ساختاری از روابط واسطه‌ای در بین این متغیرها برقرار می‌باشد. یافته‌های دیگر تحلیل مدل نخست، معنی داری روابط مستقیم تنظیم التزام راهبردی با اضطراب و افسردگی و دو متغیر اخیر با حافظه فعال و دوم، معنی داری روابط غیرمستقیم تنظیم التزام راهبردی با حافظه فعال از طریق اضطراب و افسردگی را شامل می‌شود. یافته‌های این پژوهش با نتایج پژوهش‌های گذشته در این زمینه هماهنگ بود (لیتر، ۲۰۱۴؛ لانگورث و همکاران، ۲۰۱۶؛ سویسلو و اورث، ۲۰۱۳؛ پترز، ۲۰۱۵؛ موران، ۲۰۱۶).

پژوهش حاضر نشان داد که سازه‌ی تنظیم التزام راهبردی که کار کرد آن حفظ و ارتقای عزت نفس می‌باشد، با اضطراب و افسردگی رابطه منفی دارد. ممکن است عدم تنظیم نوعی مکانیزم زیربنایی برای حالات ذهنی مزمن باشد. برای مثال، ناتوانی در رها ساختن عزت نفس از یک گذشته منفی نقش موثری در شکل گیری نشخوار دارد که آن هم با افسردگی مرتبط می‌شود (نولن-هاکسما، ۲۰۰۰). دو مدل فل و آسیب‌پذیری به تبیین رابطه عزت نفس با اضطراب و افسردگی پرداخته‌اند. مدل شناختی-رفتاری عزت نفس پایین فل (فل، ۱۹۹۷؛ ۱۹۹۸)، پیشنهاد می‌دهد که تجارب منفی از روابط بین فردی، به خصوص در زندگی روزمره، منجر به خودارزیابی کلی منفی و هنجارهای شخصی خیلی بالا برای خودارزشمندی خواهد شد. این مدل پیش‌بینی می‌کند که اگر شخص از

برآورده نشدن معیارهای شخصی ترس داشته باشد، در اثر عزت نفس پایین به اضطراب دچار می‌شود و اگر با معیارهایی رو به رو شود که نمی‌تواند آن‌ها را برآورد افسردگی را تجربه خواهد کرد (لانگورث و همکاران، ۲۰۱۶).

مدل آسیب‌پذیری در تبیین رابطه عزت نفس پایین و افسردگی، عزت نفس را عامل خطر علی برای افسردگی به شمار آورده است. بنا به نظریه شناختی بک^۱ (لانگورث و همکاران، ۲۰۱۶)، باورهای منفی درباره خود تنها نشانه‌ای از افسردگی نیستند بلکه نقشی حیاتی در شکل‌گیری افسردگی ایفا می‌کنند (متالیسکی، جوینر، هارдин و آبرامسون، ۱۹۹۳). در مدل آسیب‌پذیری عزت نفس پایین به عنوان یک عامل شخصیتی ثابت مفهوم‌سازی شده است که افراد را مستعد تجربه افسردگی می‌کند (کلین، کوتولوف و بوفارد، ۲۰۱۱). یافته‌ی دیگر پژوهش حاضر، ارتباط منفی و معنی دار اضطراب و افسردگی با حافظه فعال بود. همان‌طور که قبل^۲ بحث شد، خلق منفی از جمله اضطراب به علت افزایش افکار مزاحم و نگرانی با کاهش در ظرفیت حافظه فعال همراه می‌شود. یک دلیل مهم برای نقش خلق منفی در حافظه فعال این است که محتوای عاطفی حرکت‌های ذهنی، اطلاعاتی را که در حافظه حضور دارند تحت تأثیر قرار می‌دهد. محتوای عاطفی حرکت‌ک بر توزیع اثر دارد، به بیان دیگر حرکت‌عاطفی در مقایسه با سایر حرکت‌ها توجه را می‌قاید (ریمان و مکنالی، ۱۹۹۵؛ ویلیامز، متیو و مک‌لود، ۱۹۹۶) و اولویت پردازش را به خود اختصاص می‌دهد (اندرسون و فلپس، ۲۰۰۱؛ دولان، ۲۰۰۰؛ تابرت و همکاران، ۲۰۰۱). در نتیجه، به هر میزانی که عملکرد در حافظه فعال نیازمند توجه به ابعاد حرکتی غیرهیجانی باشد، محتوای هیجانی به عملکرد تکلیف صدمه می‌رساند.

در پژوهش حاضر اثرپذیری عزت نفس افراد از محیط در قالب مفهوم تنظیم التزام راهبردی مورد ملاحظه قرار گرفت. بررسی این مفهوم از چند جهت حائز اهمیت است. اول، از آنجایی که تنظیم التزام راهبردی در شرایط تهدید فعال می‌شود، به خصوص برای افرادی اهمیت پیدا می‌کند که مکرراً با تهدیدهای اجتماعی، برای مثال، بازخوردهای تحصیلی مثبت و منفی رویارو می‌شوند. دوم از آنجایی که تنظیم التزام راهبردی به گونه‌ای ناهمیار عمل می‌کند، به میزان زیادی از منابع شناختی نیاز ندارد و موجب گرانباری منابع اجرایی نمی‌شود (موراون و بامیستر، ۲۰۰۰). سوم این که عزت نفس محور اصلی هر تجربه روانشناسی برای انسان است و تنظیم التزام راهبردی ممکن است اثرات روانشناسی و رای عزت نفس داشته باشد. بنابراین، این مفهوم باید در پژوهش‌های بعدی بیشتر مورد توجه قرار گیرد.

تعییم یافته‌های این پژوهش با برخی محدودیت‌ها همراه است. از جمله این که تنها از ابزارهای نوشتاری و خودسنجدی برای بررسی متغیرها استفاده شد، از این‌رو، تکمیل این سنجش‌ها با روش مشاهده و سنجش عینی، به افزایش اعتبار این سنجش‌ها کمک می‌کند. به علاوه، در جهت تعییم‌پذیری بهتر نتایج پژوهش حاضر بهتر است این مدل را در نمونه‌های دیگر نیز مورد تحلیل قرار داد. بهتر است به منظور تبیین دقیق‌تر روابط بین متغیرها پژوهش‌های بعدی روابط متغیرها را به تفکیک جنیست بررسی کنند. یک بحثی که ممکن است در پی نتایج این پژوهش واقع شود، این است که روابط بین متغیرهای پژوهش از جمله نقش حافظه فعال بر اضطراب و افسردگی را نباید نادیده گرفت. روش این پژوهش از نوع همبستگی بود و در نتیجه، نمی‌توان بر استنباط علیتی یافته‌های آن کاملاً تکیه کرد. بلکه ممکن است پژوهش‌ها و مدل‌های نظری دیگری نیز وجود داشته باشد که عکس این یافته‌ها را اثبات کنند. برای مثال، زمانی که افراد به تکالیف شناختی پریار می‌بردارند و حجم بالایی از ظرفیت حافظه فعال معطوف تکلیف شود، فرد از پرداختن و توجه به موضوعات دیگر و از جمله محتوای هیجانی باز مانده کمتر دچار اضطراب و افسردگی می‌شود.

¹. Beck's cognitive theory

پژوهش حاضر نشان داد که خلق افراد سهم تعیین کننده‌ای در بهره‌گیری از ظرفیت حافظه فعال آن‌ها دارد. یکی از فواید ارزشمند به کارگیری راهبردهای صحیح ارتقای خود کاهش خلق منفی است. از این رو می‌توان از طریق آموزش راهبرد تنظیم التزام راهبردی به حفظ ظرفیت حافظه فعال اقدام کرد.

منابع

- صاحبی، علی؛ اصغری، محمدجواد؛ سادات سالاری، راضیه (۱۳۸۴). اعتباریابی مقیاس اضطراب افسردگی تنبیدگی برای جمعیت ایرانی. *روانشناسی تحولی*، ۴(۱)، ۲۹۹-۳۱۲.
- بشقیده، کیومرث (۱۳۹۳). روش‌های پژوهش و تحلیل آماری مثال‌هایی پژوهشی با SPSS و AMOS. انتشارات دانشگاه شهید چمران اهواز.
- Anderson, A. K., & Phelps, E. A. (2001). Lesions of the human amygdala impair enhanced perception of emotionally salient events. *Nature*, 411, 305-309.
- Basten, U., Stelzel, C., & Fiebach, C. J. Trait anxiety and the neural efficiency of manipulation in working memory. *Cognitive Affective & Behavioral Neuroscience* 2012; 12: 571-588.
- Borbely-Ipkovich, E., Janacsek, K., Nemeth, D., & Gonda, X. (2014). The effect of negative mood and major depressive episode on working memory and implicit learning. *Neuropsychopharmacologia Hungarica*, 1: 29-42.
- Crocker, J., Karpinski, A., Quinn, D. M., & Chase, S. K. (2003). When grades determine self-worth: Consequences of contingent self-worth for male and female engineering and psychology majors. *Journal of Personality and Social Psychology*, 85, 507-516.
- Crocker, J., Luhtanen, R. K., Cooper, M. L., & Bouvrette, A. (2003). Contingencies of self-worth in college students: theory and measurement. *Journal of personality and social psychology*, 85 (5), 894.
- Dolan, R. J. (2000). Emotional processing in the human brain revealed through functional neuroimaging. In M. S. E. Gazzaniga (Ed.), *The new cognitive neurosciences* (pp. 1115-1132). Cambridge, MA: MIT Press.
- Elliman, N. A., Green, M. W., Rogers, P. J., & Finch, G. M. (1997). Processing efficiency theory and the working memory system: Impairments associated with subclinical anxiety. *Personality and Individual Differences*, 23, 31-35.
- Fennell, M. J. (1997). Low self-esteem: A cognitive perspective. *Behavioural and Cognitive Psychotherapy*, 25, 1-26.
- Gray, J. R. (2001). Emotional modulation of cognitive control: Approach-withdrawal states double-dissociate spatial from verbal two-back task performance. *Journal of Experimental Psychology. General*, 130, 436-452.
- Kensinger, E. A., & Corkin, S. (2003). Effect of negative emotional content on working memory and long term memory. *Emotion*, 3 (4), 378-398.
- Klein, D. N., Kotov, R., & Bufferd, S. J. (2011). Personality and depression: Explanatory models and review of the evidence. *Annual Review of Clinical Psychology*, 7, 269-295.
- Leitner, J. B. (2004). Strategic engagement regulation: an integration of self-enhancement and engagement. Doctoral Dissertation. University of Delaware.
- Longworth C, Deakins J, Rose D, & Gracey F. The nature of self-esteem and its relationship to anxiety and depression in adult acquired brain injury, *Neuropsychological Rehabilitation* 2016.
- Luhtanen, R. K., & Crocker, J. (2005). Alcohol use in college students: Effects of level of self-esteem, narcissism, and contingencies of self-worth. *Psychology of Addictive Behaviors* 2005, 19, 99-103.
- Marteau, T. M., & Bekker, H. (1992). The development of a six-item short-form of the state scale of the Spielberger State-Trait Anxiety Inventory (STAII). *British Journal of Clinical Psychology*, 31, 301-306.
- Metalsky, G. I., Joiner, T. E., Hardin, T. S., & Abramson, L. Y. (1993). Depressive reactions to failure in a naturalistic setting: A test of the hopelessness and self-esteem theories of depression. *Journal of Abnormal Psychology*, 102, 101-109.
- Moran, T. P. (2016). Anxiety and working memory capacity: A meta-analysis and narrative review. *Psychological Bulletin*, 2 (8), 831-864.
- Muraven, M., & Baumeister, R. F. (2000). Self-Regulation and Depletion of Limited Resources: Does Self-Control Resemble a Muscle? *Psychological Bulletin*, 126, 247-259.
- Nolen-Hoeksema, S. (2000). The role of rumination in depressive disorders and mixed anxiety/depressive symptoms. *Journal of Abnormal Psychology*, 109, 504-511.
- Nwankwo, C. B., Okechi, B. C., & Nweke, P. O. (2015). Relationship between Perceived Self-Esteem and Psychological Well-Being among Student Athletes. *Academic Research Journal of Psychology and Counselling*, 2(1), 8-16.

- Peters, W. J. (2015). The relationship between anxiety, personality characteristics, and working memory performance. Dissertation for Master of Arts in Psychology. Western Carolina University.
- Reimann, B., & McNally, R. (1995). Cognitive processing of personally relevant information. *Cognition and Emotion*, 9, 324–340.
- Sharp, L. K., & Ve Lipsky, M. S. (2002). Screening for depression across the lifespan: A review of measures for use in primary care settings. *American Academy of Family Physicians*, 66 (6), 1001-1008.
- Sowislo, J. F., & Orth, U. (2013). Does low self-esteem predict depression and anxiety? A meta-analysis of longitudinal studies. *Psychological Bulletin*, 139 (1), 213-240.
- Spies, K., Hesse, F. W., & Hummitzsch, C. (1996). Mood and capacity in Baddeley's model of human memory. *Zeitschrift fur Psychologie*, 204, 367–381.
- Tabert, M. H., Borod, J. C., Tang, C. Y., Lange, G., Wei, T. C., Johnson R, & et al. (2001). Differential amygdala activation during emotional decision and recognition memory tasks using unpleasant words: An fMRI study. *Neuropsychologia*, 39, 556–573.
- Turkcapar, H. (2004). Diagnosis of anxiety disorder and depression. *Clinical Psychiatry*, 4, 12-16.
- Vallat-Azouvi, C., Pradat-Diehl, P., & Azouvi, P. (2012). The Working Memory Questionnaire: A scale to assess everyday life problems related to deficits of working memory in brain injured patients. *Neuropsychological Rehabilitation*, 22 (4), 634–649.
- Williams, J. M., Mathews, A., & MacLeod, C. (1996). The emotional Stroop task and psychopathology. *Psychological Bulletin*, 120, 3–24.